

Rep. Nr. 01/13

*

NB-016-11

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing 14 van
januari 2013

*

Beroep tegen de
beslissing van 21
november 2011 van de
Kamer van eerste
aanleg

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van : De heer A..., dokter-tandarts, wonend te XXXX.

Appellant, vertegenwoordigd door Mr. B... loco
Mr. C..., advocaat te XXXX.

Tegen :

RIZIV - Dienst voor geneeskundige evaluatie
en controle, openbare instelling van sociale
zekerheid, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, dr. D...,
geneesheer-inspecteur, en dhr. E..., ambtenaren
bij geïntimeerde.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 10 december 2012 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

VOORGAANDEN IN DE PROCEDURE

De stukken van het geding werden ingezien, in het bijzonder :

- het dossier van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle ;
- de beslissing van de Leidend ambtenaar dd. 3 december 2007 ;
- het verzoekschrift tot beroep dd. 28 februari 2008 ;
- de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 21 november 2011, ter kennis gebracht bij aangetekende brief van 24 november 2011 ;
- het verzoekschrift tot hoger beroep van 23 december 2011 ;
- de besluiten van geïntimeerde, neergelegd op 16 maart 2012 ;
- de oproepingsbrieven van 8 en 23 november 2012;
- de besluiten van appellant van 30 november 2012, ontvangen ter griffie op 4 december 2012.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 10 december 2012 :

- Mr. B... in de uiteenzetting van de middelen en besluiten namens appellant ;
- Dhr. E... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en besluiten namens de geïntimeerde;
- Dr. D... in de uiteenzetting van het technische luik van de middelen en besluiten namens de geïntimeerde;

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 14 januari 2013, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep.

*
* *
*

VOORWERP VAN HET GESCHIL

1. Feiten, zoals aangehouden in de synthesesnota:

Er werd een onderzoek ingesteld door de DGEC naar de realiteit en conformiteit van de verstrekkingen die door dr. A... werden aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering.

Appellant werd ten laste gelegd de volgende inbreuk te hebben gepleegd: *Dokter-tandarts A... heeft in de periode van 10/10/2003 tot en met 30/09/2004 getuigschriften voor verstrekte hulp en bijlagen 41 ondertekend met attestering van tandheelkundige zorgen - prothesen - bij verzekerden, die hij nooit gezien heeft. Zittingen voor het vervaardigen van de prothesen werden door tandtechniekers uitgevoerd.*

Reglementaire basis:

- Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, art. 1, § 4, art. 4, § 1, art. 5 en art. 6, § 5 A. en B;
- Gecoördineerde wet van 14/07/1994, artikelen 35 en 127, § 1;
- Verordening op de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, art. 9 nonies;
- Algemene reglementering van geneeskundige verzorging, Verordening 28/07/2003, Hoofdstuk IX. - voorwaarden voor verzekeringstegemoetkoming voor tandprothese, orthodontische behandeling en preventieve behandeling, §§ 1 en 2.

In de periode van 10/10/2003 tot en met 30/09/2004 werden 34 verzekerden ondervraagd en 30 werden er weerhouden voor wie in totaal 52 prothesen werden ten laste gelegd in 2 Pro-Justitiae (d.d. 26/08/2005 en 06/04/2006)

- 18 x 306832 : Uitneembare bovenprothese van twaalf tanden L 600
- 7 x 306854 : Uitneembare onderprothese van twaalf tanden L600
- 1 x 307775 : Uitneembare bovenprothese van twee tanden L 376
- 1 x 307834 : Uitneembare onderprothese van drie tanden L 376
- 1 x 307856 : Uitneembare bovenprothese van vier tanden L 376
- 3 x 307871 : Uitneembare onderprothese van vier tanden L 376
- 3 x 307915 : Uitneembare onderprothese van vijf tanden L 376
- 3 x 307930 : Uitneembare bovenprothese van zes tanden L 412
- 1 x 307952 : Uitneembare onderprothese van zes tanden L 412

- 1 x 308033 : Uitneembare onderprothese van acht tanden L 453
- 2 x 308092 : Uitneembare bovenprothese van tien tanden L 526
- 1 x 308070 : Uitneembare onderprothese van negen tanden L 453
- 5 x 306913 : Volledige uitneembare bovenprothese L 600
- 5 x 306935 : Volledige uitneembare onderprothese L 600

De ontorechte uitgave voor de ziekteverzekering bedraagt € 17.313.

2. Beslissing van de Leidend ambtenaar :

Op 3 december 2007 besliste de Leidend ambtenaar dat de tenlastelegging bewezen is en weerhield deze.

Dr. A... werd veroordeeld tot de terugbetaling van € 17.313, zijnde de waarde van de ten onrechte aangerekende prestaties.

De Leidend ambtenaar legde dr. A... eveneens een effectieve administratieve geldboete van 150% of € 25.969,5 op.

Hiervan werd € 1.679,65 betaald.

Hiertegen stelde dr. A... beroep in.

3. Beslissing van de Kamer van eerste aanleg d.d. 21 november 2011 :

De Kamer van eerste aanleg verklaarde het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond en bevestigde de bestreden beslissing.

Deze beslissing wordt thans betwist.

BEROEPSGRIEVEN

- Standpunt van appellant

Appellant vraagt dat de Kamer zou oordelen dat :

het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren,

dienvolgens de beslissing van de Kamer van eerste aanleg te hervormen en opnieuw rechtdoende, te zeggen voor recht dat de t.o.v. dr. A... ondergetekende geformuleerde tenlasteleggingen niet kunnen weerhouden worden, minstens dat de terugbetaling dient herleid te worden tot die patiënten die niet uitdrukkelijk hebben

bevestigd dat zij altijd behandeld zijn door appellant, hetzij dhr. F...en dhr. G....

Verder te zeggen voor recht dat er geen aanleiding bestaat enige administratieve geldboete aan dr. A... op te leggen,

in ondergeschikte orde, in zoverre de Kamer van beroep van oordeel zou zijn dat toch een administratieve geldboete zou moeten worden opgelegd, te zeggen voor recht dat deze herleid wordt naar het minimumtarief van 1% of alleszins een lager tarief dan 150 % en deze boete in zijn geheel ten voorwaardelijke titel op te leggen.

De appellant is de mening toegedaan dat de kamer van eerste aanleg geen beslissing kon nemen op basis van de voorgelegde gevalsbesprekingen, dat de door hem voorgelegde verklaringen wel aantonen dat hij alle fasen van de totstandkoming van de prothesen heeft gedaan en dat uit de verklaringen niet kan afgeleid worden dat hij het niet nauw nam met de reglementering. Verder haalt hij aan dat de kamer van eerste aanleg geen rekening houdt met de tendentieuze vraagstelling van de inspecteurs.

- **Standpunt van geïntimeerde**

Geïntimeerde vraagt het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de beslissing a quo te bevestigen.

In besluiten beantwoordt en weerlegt hij op een passende wijze de grieven en argumenten van de appellant

BEOORDELING

1. De ontvankelijkheid

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld bij de Kamer van beroep. Het is ontvankelijk.

2. Ten gronde:

Uit de stukken waarop de Kamer van beroep vermag acht te slaan blijkt, voor de periode waarover de betwisting loopt, overduidelijk dat de prothesen, waarvoor de appellant getuigschriften voor verstrekte hulp en bijlagen 41 opmaakt, uitschrijft en ondertekent, niet door hemzelf maar door de tandtechniekers aan de betrokken patiënten worden overhandigd. De zittingen voor het vervaardigen van de

prothesen werden door de tandtechniekers uitgevoerd. De betaling geschiedde eveneens steeds aan de tandtechniker.

De kamer van beroep neemt kennis van al de neergelegde verklaringen, ook de latere stukken van de partijen, daar het niet kan oordelen over een onvolledig dossier.

Het gaat hier duidelijk om partiële of volledige uitneembare prothesen waarvoor de bekwaming van tandarts vereist was, maar waarin de appellant systematisch niet tussenkwam, behalve op administratief gebied om een getuigschrift te leveren.

De Kamer van beroep verwijst naar de verklaringen van o.a. F..., G..., H..., I..., J..., K..., L..., M..., N..., O..., P..., Q..., R..., en anderen (zie PJ1) die verklaren:

- de appellant niet te kennen en/of hem nooit te hebben ontmoet (ook niet bij de tandtechniker), zelfs zijn naam niet kennen;
- enkel de tandtechniker te hebben gezien voor hun prothese omdat zij zich rechtstreeks tot hem richtten;
- dat zij de laatste jaren niet meer bij een tandarts zijn geweest (of een andere tandarts hebben);
- dat de tandtechniker alles alleen deed, de afdrukken nam en dat daar niemand bij was, ook niet voor het passen;
- dat zij een getuigschrift voor verstrekte hulp ontvingen van de prothesist zonder dat zij de appellant hebben gezien. Er wordt niet aangetoond dat er hier sprake is van tendentieuze ondervragingen of dat er verklaringen werden afgelegd om de inspecteurs ter wille te zijn.

De verklaring van F...d.d. 14 juni 2005 toont aan dat hij voor zijn nieuwe prothesen enkel de tandtechniker heeft gezien en hij geen tandarts had en hij de appellant niet kent, geen gezicht kan plakken op die naam en zelfs niet weet waar hij woont. Een gelijkaardige verklaring werd afgelegd door G... zodat er niet kan ingegaan worden op de vraag van de appellant

Mw. I... verklaart dat zij pas in januari 2006 een brief ontving voor de controle voor haar gebit en dat daar toen een andere man bijzat waarvan de tandtechniker zei dat het een tandarts was, maar die zij nooit voordien had gezien en dat haar alsdan gevraagd werd een papier te tekenen, hetgeen zij deed, maar waarvan zij niet eens weet wat er op stond.

Wanneer lastens de appellant een eerste PJ wordt opgesteld en na het proces-verbaal van vaststelling d.d. 15 december 2005 werden de patiënten door de appellant uitgenodigd voor een prothese-

controle-onderzoek.

De appellant heeft toegegeven in zijn verklaring van 17 augustus 2005 dat hij wenst aanwezig te zijn bij al die afspraken van de patiënten bij de tandtechnische labo's maar dat dit door persoonlijke omstandigheden het laatste anderhalf jaar moeilijk is geweest om aanwezig te zijn. Later dezelfde dag verklaart de appellant dat door omstandigheden de fasen van prothesevervaardiging overgeheveld zijn naar Dhr. S..., dat de samenwerking grotere proporties aannam en dat hij door deze omstandigheden het zo is dat hij als tandarts niet altijd aanwezig was bij de fasen. Door aanwezig te zijn bij de vierde fase, de "pas", kan hij het geheel goed opvangen en controleert hij de voorgaande fasen die hij zou gemist hebben. Ook uit deze verklaringen blijkt voldoende dat de prothese-fasen niet door de appellant zijn uitgevoerd.

De verklaringen van de patiënten (bijvoorbeeld T...; U...; V..., ...), leren dat de patiënten enkel bij de prothesist gingen, die alles regelde en zelfs voor de papieren voor het ziekenfonds zorgde via een tandarts die ze nooit te zien kregen.

Uit dit alles blijkt dat de appellant niet voldeed aan de voorwaarden van de nomenclatuur der geneeskundige verstrekkingen en hij dus wettelijk gezien geen getuigschriften voor verstrekte hulp en bijlagen 41 kon opmaken en uitschrijven. Zijn uitleg volstaat niet en staat in schril contrast met de verklaringen van "zijn" patiënten. Er wordt geen rekening gehouden met de stukken die de appellant nadien heeft aangebracht en waarop de data van de verschillende fases zijn vermeld. Het blijkt duidelijk dat de patiënten die deze stukken hebben ondertekend niet weten wat dit inhield. Deze stukken stroken immers niet met hun eerdere verklaringen die aan duidelijkheid niets te wensen overlieten. Deze stukken, die steeds dezelfde voorgetypte verklaringen zijn, die trouwens niet allemaal zijn ondertekend, worden als weinig geloofwaardig afgedaan en wegen zeker niet op tegen de verklaringen die de patiënten deden aan de inspecteurs wanneer deze hen ondervroegen nopens de tussenkomst van de appellant in de verschillende fases van hun prothese.

Anders dan de geïntimeerde zelf voorhield is hij dus verkeerd geweest en mocht hij geen getuigschriften opmaken voor de hoger vermelde prestaties, daar hij niet aanwezig was. Uiteraard is het RIZIV hierbij benadeeld daar de wettelijke voorschriften niet werden nageleefd en er geen terugbetaling van zijn prestaties mogelijk was. Of de prijs-kwaliteit perfect in orde was en de patiënten tevreden

waren, speelt hierbij geen rol. De appellant heeft valsheid en bedrog gepleegd – en deze valse stukken gebruikt – door prestaties te attesteren waarbij hij niet aanwezig was en die hij niet mocht attesteren. Het ergste is dat hij doet alsof hij niet eens beseft dat zijn “systeem”, want het gaat hier duidelijk om een vast systeem opgezet door de appellant en de tandtechnici, of omgekeerd, waarmee hij samenwerkte en aan wie hij zijn naam leende, volledig fout is en indruist tegen de reglementering ter zake (zie zijn verklaring van 6 april 2006). Uiteraard strookt dit niet met zijn verklaring dat de patiënten gevraagd worden om te verzwijgen dat ze hem gezien hebben. D.i. maar al te doorzichtig. Bovendien ziet men het resultaat (de prothesen) en worden er attesten van prestaties afgeleverd zodat de prestaties gekend zijn.

Uit de stukken volgt dat er door deze praktijken - die naar mening van deze kamer als “illegale” geneeskunde kunnen gekwalificeerd worden in hoofde van de tandtechnici - aldus een benadeling was van de ziekteverzekering ten bedrage van € 17.313,00, daar er – door toedoen van de appellant zonder wiens tussenkomst er geen terugbetaling mogelijk was - niet was voldaan aan de voorwaarden van de nomenclatuur teneinde terugbetaling te bekomen en de prestaties die door een tandarts dienden gedaan door tandtechnici werden uitgevoerd.

Uiteraard dient de appellant deze som integraal terug te betalen, hetgeen hij tot het sluiten der debatten niet had gedaan. Immers alle door de zorgverstrekkers ten onrechte ontvangen sommen dienen terugbetaald conform de reglementering ter zake.

Het geval dat de appellant aanhaalt i.v.m. de orde der geneesheren is irrelevant m.b.t. huidige betwisting. Ook worden alleen de prestaties in aanmerking genomen die betrekking hebben op de weerhouden inbreuken (bijvoorbeeld nomenclatuur NRS. 306935, 306832 ... e.d.m.).

De feiten ten laste van de appellant kunnen niet door de beugel en verantwoordden, naast de terugbetaling, ook het opleggen van een “gepaste” administratieve geldboete. Er werd derhalve terecht een administratieve geldboete opgelegd op 3 december 2007 na een grondig onderzoek, na de nodige verhoren e.d.m.. De procedure lastens de appellant werd rigoureuus gevolgd zonder dat de verjaring is ingetreden (de processen-verbaal werden opgesteld binnen de wettelijke termijnen).

Gezien het systeem opgezet door de appellant en de tandtechnici en de schendingen van de reglementering over een relatief lange

termijn door de appellant en de misbruiken die daardoor mogelijk gemaakt werden en daarop volgden, komt de opgelegde boete zeker passend en niet overdreven voor. De houding van de appellant was zeker niet collegiaal tegenover de andere tandartsen die dan wel bij elke fase van de prothesen dienden aanwezig te zijn. De administratieve geldboete werd wel gemotiveerd en deze motivatie wordt voldoende geacht. De tenlasteleggingen worden bewezen geacht en de feiten zijn ernstig en dienden op een strenge wijze beteugeld. De opgelegde boete dient dan ook niet verminderd. De terechte en gemotiveerde overwegingen van de kamer van eerste aanleg worden beaamd en kunnen hier zelfs als herhaald beschouwd.

Het hoger beroep komt dan ook ongegrond voor.

*
* *
*

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch niet gegrond.

Bevestigt derhalve de beslissing van de kamer van eerste aanleg d.d. 21 november 2011 (AR. NA-001bis-08).

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de bijzondere openbare terechtzitting van 14 januari 2013 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering,

opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- De heer Jan VILAIN, Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Jan VILAIN

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Jan VILAIN, magistraat-Voorzitter, en dokters Vera DE GROOF en Kris POULIN, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede de heren Frank DE NEVE en Patrick HELDERWEIRT, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van tandheekundigen; de leden-geneesheren en de leden-tandartsen hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.